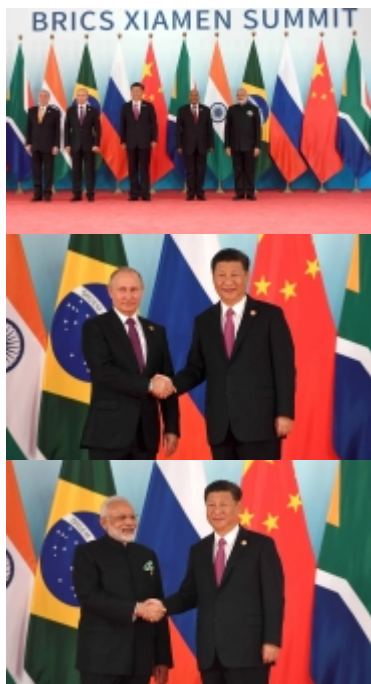

Размишљања уочи 9. самита БРИКС-а у Сјамену (Кина), 3-5. септембра 2017.

Почетком јуна ове године, српски председник Александар Вучић се сreo са председницима Путином и Сијем у предворју самита ШОС-а (у чије пуноправно чланство су тада ушле Индија и Пакистан), на отварању светске изложбе „Астана Експо 2017“ у Казахстану.

Динамични развој сарадње на свим пољима у оквиру стратешког партнерства са Русијом и Кином, омогућава Србији да „дође до даха“ и створи неопходну равнотежу у својим односима са светом, и тиме ојача своју сувереност и своје економске перспективе. У току су и преговори Србије о зони слободне трговине са Евроазијским Економским Савезом.

Један од најзначајнијих међународних догађаја ове године, Девети самит БРИКС-а ће се одржати у напетој међународној ситуацији, са вишедимензионалном кризом на Западу. Са друге стране, Русија и Кина остварују значајну динамику (Русија више у војно-политичком, а Кина више у економском смислу, али са готово идентичним погледима на међународне односе) у градњи алтернативног, праведнијег, мултиполарног светског поретка. Ово се одвија кроз Путинов концепт „Велике Евроазије“ и кинески пројекат „Један појас, један пут“, којима су евроазијски ослоњци Шангајска организација за сарадњу (ШОС) и Евроазијски економски савез, а главни глобални ослонац је БРИКС.

Русија данас себе види као главног носиоца хришћанске православне цивилизације. Православни никада

не заговарају ратове. Са друге стране, данашњи Запад је често опозиција друштву духовности, хуманизма, колективизма и социјалне правде. Пошто Кина није православна земља, уручивање ордена Светог апостола Андреја Првозваног од стране председника Путина председнику Сију 4. јула у Москви, било је трострука порука: Кини, да је постигнут највећи могући степен узајамне блискости и поверења; Западу, да после достизања оваквог степена духовне блискости између две земље, Запад више неће моћи да их раздвоји, или било коју од њих привуче на своју страну; домаћој јавности у Русији, чији један део увек стрепи да би Кина због своје прагматичности и огромне економске повезаности са Западом, могла да се окрене против Русије – да је главни савезник православне Русије – управо Кина.

Уочи самита БРИКС-а, дошло је до напетости између војски Кине и Индије, у једном од бројних спорних пограничних подручја, на платоу Доклам у Бутану. А спорна погранична подручја Индије и Кине су створили Енглези, које руски коментатори, заједно са САД, данас оптужују да су подстрекачи и најновијег спора.

С обзиром да је «стратешки тругао» Москва-Пекинг-Делхи кључан за праведан и стабилан светски поредак, очекује се да ће председник Путин на самиту БРИКС-а, у овом духу, и ради превазилажења индијско-кинеских спорова, разговарати и са председником Сијем и са премијером Модижем.

Сада је већ извесно шта је то са чиме имамо шансу на великим и захтевним тржиштима каква су руско, кинеско, индијско... Те земље су показале добру вољу да привредна сарадња и спољнотрговинска размена са нашом земљом крену узлазном линијом и указале на то за шта су заинтересоване.

Индија је интерес показала за научна достигнућа нашег Института за ратарство, за стварање заједничких сорти хибрида ратарских и воћарских култура и трансфер технологије у гајењу тих култура. Уосталом, индијски премијер је у разговору са Александром Вучићем предложио да Србија буде партнер Индије у програму за развој прехранбене индустрије и прераде хране за 2018. годину.

Цивилизацијска позиција популарно звана „Између Истока и Запада“, позиција која је суштински универзална, па тиме и глобална и европска, а која је природно својствена Русији и Србији, довешће неминовно и до правилне мере у нашим односима са Западом.

Владимир Кршљанин

(Српски телеграф, 2-3. септембар 2017.)